

Η εορτή του Οσίου Ιακώβου του εν Ευβοία στην Άμμο Βεροίας (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας](#), Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου και του [Οσίου Ιακώβου](#) του εν Ευβοία στην Άμμο Βεροίας.

Στο τέλος της σημερινής Θείας Λειτουργίας τελέστηκε [μνημόσυνο](#) για τον μακαριστό εφημέριο π. **Αθανάσιο Καραγκιοζόπουλο**, ο οποίος διακόνησε στην ενορία επί 25 συναπτά έτη, ενώ εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου ο κ. **Απόστολος Εμμανουηλίδης**, κατά σάρκα αδελφός του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής του Οσίου Δαυίδ Ευβοίας Αρχιμ. Γαβριήλ Εμμανουηλίδη, προσέφερε στον Σεβασμιώτατο μία εικόνα του εορταζομένου Αγίου.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτης Βεροίας:

Τιμά και γεραίρει σήμερα η Εκκλησία μας έναν από τους νεωτέ-ρους αγίους της, τον όσιο Ιάκωβο τον Τσαλίκη, τον εν Ευβοία ασκη-τικώς ζήσαντα. Τον τιμούμε και

εμείς φέτος ιδιαίτέρως εδώ στην ενορία σας, καθώς τιμούμε και την επέτειο των 100 χρόνων από τη Μικρασιατική καταστροφή, μέσα από την οποία, κατά θεία, θα λέγαμε, Πρόνοια, γλίτωσε και ο όσιος Ιάκωβος, ο οποίος ήρθε πρόσφυ-γας από την πατρίδα του, το Λιβίσι, στην Ελλάδα, και στη συνέχεια μόνασε στην **Ιερά Μονή του οσίου Δαβίδ του Γέροντος στην Εύβοια**, όπου και αξιώθηκε από τον Θεό για την άσκησή του, για την ταπείνωση, για την υπομονή και την υπακοή του, ουρανίων χαρισμάτων και δω-ρεών από τον Θεό. Και τα χαρίσμα-τα αυτά τα αξιο-ποίησε ο όσιος Ια-κωβος όχι για να προβληθεί και να τιμηθεί ο ίδιος, αλλά για να βοηθήσει τους ανθρώ-πους που τον πλησίαζαν και ζητού-σαν κοντά του την ανάπαυση της ψυχής τους.

Αν θελήσει κανείς να αναζητήσει ποιος ήταν ο λόγος για τον οποίο έδωσε ο Θεός στον όσιο Ιάκωβο τόσα πολλά πνευματικά χαρίσμα-τα, γιατί τον αξίωσε όχι μόνο του προορατικού και διορατικού χαρί-σματος, αλλά και τον αξίωσε να

συλλειτουργεί και να συνομιλεί με τους αγίους αγγέλους, τους οποίους έβλεπε με τα χοικά μάτια του μέσα στον ναό, δεν θα δυσκολευθεί να τον βρεί. Γιατί ο λόγος αυτός γίνεται εμφανής από το προσω-νύμιο, το οποίο έδωσε η ευσέβεια των πιστών στον σύγχρονο αυτόν και θαυματουργό άγιο της Εκκλη-σίας μας.

Το προσωνύμιο αυτό προέρχεται από μία συνήθεια που είχε ο όσιος να ζητά από τους ανθρώπους συ-χώρηση. Έτσι πολλοί προσθέτουν στο όνομά του, προκειμένου να διακρίνεται από τους ομωνύμους του αγίους, το προσωνύμιο του «με συγχωρείτε».

Μπορεί να φαντασθεί κανείς ότι ένας όσιος, όπως ο όσιος Ιάκωβος, θα έκανε κάτι για το οποίο θα είχε λόγο να ζητήσει συγγνώμη από τους ανθρώπους γύρω του; Ασφα-λως όχι, αν λάβει κανείς μάλιστα υπόψη του ότι οι περισσότεροι αν-θρωποι ήταν νεώτεροί του, ήταν υποτακτικοί του, ήταν **πνευματικά του τέκνα**. Και όμως ο όσιος Ια-κωβος ζητούσε από όλους και για τα πάντα συγγνώμη, γιατί η ταπει-νη και διακριτική του ψυχή δεν ήθελε ούτε κατ' ελάχιστο να στενο-χωρεί ή να θλίβει τον άλλο άνθρω-πο, ήθελε να ζητά συγγνώμη, ακόμη και αν δεν έπαιε σε τίποτε. Αλλά ζητούσε **συγγνώμη** και για να διδάσκει στον συνομιλητή του την ταπείνωση και την ωφέλεια που αποκομίζει η ψυχή με τη συ-γνω-μη.

Το «με συγχωρείτε», το οποίο έλε-γε ο όσιος Ιάκωβος συνεχώς, ήταν έκφραση της ταπεινόφρονος ψυ-χης του, έκφραση της μυστικής μετα-νοίας μέσα στην οποία ζούσε καθημερινά ο όσιος, και αυτή η οποία είλκυε τη χάρη του Θεού ακόμη περισσότερο στην ψυχή του, διότι ο Θεός «ταπεινοίς δίδωσι χα-ριν» και τους ταπεινούς δοξάζει και εδώ στη γη και πολύ περισσό-τερο στον ουρανό.

Ασφαλώς και η **ταπεινοφροσύνη** ήταν μία μόνο από τις πολλές αρ-ε-τες τις οποίες διέθετε ο όσιος Ια-κωβος, είναι όμως μία από αυτές που θα μπορούσαμε ευκολότερα από τις άλλες να μιμηθούμε, θέλο-ντας να τιμήσουμε πραγματικά τον σύγχρονο αυτό άγιο. Διότι, εάν μας φαίνεται δύσκολη **η νηστεία, η αγρυπνία, η εγκράτεια, η προ-σευ-χη, η λιτότητα και ασκητικότητα** της ζωής του οσίου Ιακώβου· αν δεν μπορούμε να νικήσουμε την αγάπη μας για τα υλικά πράγματα και την ανάπαυση του σώματός μας, μπορούμε ίσως πιο εύκολα να επιδιώξουμε την ταπείνωση χρησι-μοποιώντας τον τρόπο του οσίου πατρός ημών Ιακώβου, του οποίου τη μνήμη επιτελούμε σήμερα.

Μπο-ρούμε να την επιδιώξουμε, εξα-σκώντας τον εαυτό μας να επα-ναλαμβάνει σε κάθε ευκαιρία την προσφιλή φράση του οσίου Ιακώ-βου. Να λέμε «με συγχωρείτε» προς όλους, να κατακλείουμε τον λόγο μας με το «με συγχωρείτε», να το επαναλαμβάνουμε προς τους οικείους μας, προς τους αδελφούς μας, μέσα και έξω από την Εκ-κλησία και πριν να προσέλθουμε στο μυστήριο της θείας Ευχαρι-στίας.

Και όταν συνηθίσουμε να το λέμε, έστω και χωρίς να το αισθανόμαστε στην αρχή, η ψυχή μας θα εξοικειωθεί προοδευτικά και θα αρχίσει να το συνειδητοποιεί και να εξετάζει τον εσωτερικό της κοσμο, για να δει εάν όντως φταίει, και έτσι θα αρχίσει να ταπεινώνεται.

Και τότε θα αρχίσουμε και εμείς να αισθανόμαστε τη χάρη του Θεού στην ψυχή μας και θα δούμε να αλλάζει και πρακτικά η ζωή μας, γιατί ο άνθρωπος που έχει μάθει να λέει «με συγχωρείτε», είναι ειρηνικός, είναι πράος, είναι ταπεινός, έχει αγάπη προς τους ανθρώπους και υπομονή.

Έτσι, λοιπόν, εάν τιμούμε τον όσιο Ιάκωβο, τον πνευματοφόρο και χαρισματούχο όντως άγιο της εποχής μας, ας προσπαθήσουμε να τον μιμηθούμε, ακολουθώντας το παράδειγμά του. Κι αν εμείς ζητούμε συγχώρηση από τους αδελφούς μας,

Θεού, θα
βειών του

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)